

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 24.

15 grudnia 1927.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

	Str.
25. Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 listopada 1927 r. o utworzeniu kancelarii notarialnej przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Sosnowcu	434
26. Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1927 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiatach drohiczyńskim i pińskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku	435
27. Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1927 r. w sprawie rozmieszczenia rewirów śledczych w powiecie będzińskim w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu	435

OKÓLNIKI:

№ 1336/II. A./27 w sprawie sposobu postępowania w sprawach uprawnienia dzieci nieślubnych przez zarządzenie władzy państwowej	436
№ 1337/I. U./27 w sprawie obecnej nazwy Naczelnego Zarządu Sprawiedliwości w Austrii	438
№ 1338/III. P. W./27 w sprawie przesunięcia daty zamknięcia ksiąg buchalteryjnych w więziennych działach pracy	439
№ 1339/II. G. S./27 w sprawie rocznych zestawień obrotów kasowych	440

PISMA OKÓLNE:

№ 1159/N. P./27 w sprawie udzielania przez władze i urzędy wymiaru sprawiedliwości pomocy prawnej Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami naruszającymi interesy Państwa	440
№ 1160/II. G. S./27 w sprawie zaliczenia miejscowości do klas dodatku na mieszkanie.	441
№ 1161/II. O./27 w sprawie potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.	441

№ 1162/II. O./27 w sprawie zaliczenia do wysługi emerytalnej czasu służby, spędzonej przed przerwą (art. 37 ustęp 8 ustawy emerytalnej)	443
№ 1163/II. O./27 w sprawie odprawy z art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej	444
№ 1164/II. G. S./27 w sprawie wycofania z obiegu biletów bankowych.	444
№ 1165/II. G. S./27 w sprawie wycofania z obiegu biletów zdawkowych wartości 2 złotych z datą 1 maja 1925 r.	445

KOMUNIKATY:

w sprawie opłat stemplowych od podań ponagających	446
w sprawie fałszywego biletu bankowego 20 złotowego II emisji z datą 1 marca 1926 r.	446
w sprawie upoważnień dla Konsulów Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianych w ustępie 3 artykułu 19 ustawy o organizacji Konsulatów i czynnościach Konsulów z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. № 103, poz. 944)	447

ZAWIADOMIENIE:

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 grudnia 1927 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej	449
--	-----

ADWOKATURA:

a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	450
b) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie	450
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	451
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	451
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	451

KONKURSY	451
SPROSTOWANIE	452

25.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 listopada 1927 r. o utworzeniu kancelarii notarialnej przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Sosnowcu.

Na mocy art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r. oraz § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1927 r. o utworzeniu wydziału hipotecznego przy sądzie okręgowym w Sosnowcu (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 852) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się kancelarię notarialną przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Sosnowcu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

26.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1927 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiatach drohiczyńskim i pińskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

Na podstawie art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. Nr. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się III rewir śledczy powiatu pińskiego i w miejsce dotychczasowego ustala się następujący podział powiatu pińskiego na rewiry śledcze:

- a) I rewir śledczy powiatu pińskiego z siedzibą w Pińsku obejmuje miasto Pińsk oraz gminy: Brodnicę, Dobrosławkę, Łohiszyn, Porzecze, Stawek i Żabczyce,
- b) II rewir śledczy powiatu pińskiego z siedzibą w Pińsku obejmuje gminy: Chojno, Kucheczkę, Wolę, Lemieszewicze, Moroczno, Pińkowicze, Pohost Zahorodski i Wiczówkę.

§ 2. Wylacza się z rewiru śledczego powiatu drohiczyńskiego gminy: Bezdzież, Janów, Motol, Odryżyn i Worocewicze; nadaje się rewirowi temu nazwę „I rewir śledczy powiatu drohiczyńskiego”.

§ 3. Tworzy się „II rewir śledczy powiatu drohiczyńskiego” z siedzibą w Janowie, obejmujący gminy: Bezdzież, Janów, Motol, Odryżyn i Worocewicze.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

27.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1927 r. w sprawie rozmieszczenia rewirów śledczych w powiecie będzińskim w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu.

Na podstawie art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. Nr. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1927 r. w sprawie rozmieszczenia rewirów śledczych w powiatach: będzińskim i zawierciańskim w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu (Monitor Polski Nr. 261 poz. 719 i Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 22, poz. 22) zmienia się o tyle, iż gminę Łosień pozostawia się w II rewirze śledczym powiatu będzińskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNIAK Nr. 1336/II. A./27**w sprawie**

sposobu postępowania w sprawach uprawnienia dzieci nieślubnych przez zarządzenie władzy państwowej.

Do wszystkich sądów w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie i sądu okręgowego w Cieszyńcu.

Prowadzone przez sądy dochodzenia w sprawie próśb o uprawnienie dzieci nieślubnych wykazują często braki, nie pozwalające Ministerstwu Sprawiedliwości na powzięcie decyzji, czy przedłożyć Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej wniosek o uznanie dzieci za ślubne.

Ponadto w przedłożonych aktach brak niejednokrotnie opinii sądów wyższych instancji co do tego, czy prośba o uprawnienie dzieci zasługuje na uwzględnienie.

Tego rodzaju braki, będące wynikiem niestosowania się sądów do wydanych w tym względzie szczegółowych wskazówek i przepisów, zniewala Ministerstwo Sprawiedliwości do przypomnienia sądom owych przepisów i wskazówek co do postępowania przy załatwianiu próśb o uprawnienie nieślubnych dzieci.

Przedewszystkiem trzeba rozróżnić, czy chodzi o uprawnienie małoletniej, czy pełnoletniej osoby nieślubnego pochodzenia.

W ostatnim wypadku należy po ukończeniu potrzebnych dochodzeń przedłożyć podanie wraz z odnośnymi aktami Ministerstwu Sprawiedliwości do decyzji.

Jeżeli podanie wnieśli rodzice małoletniego nieślubnego dziecka, albo samo dziecko, którego uprawnienia zmarły ojciec życzył sobie w sposób dający się wykazać, to w takim razie należy przedłożyć podanie Ministerstwu Sprawiedliwości tylko wtedy, jeżeli prawomocnie udzielono zezwolenia na prośbę o uznanie dziecka za ślubne. W tych wypadkach postępowanie sądowe dzieli się na dwie części: pierwsza dotyczy pytania, czy udzielić pozwolenia na prośbę o uznanie dziecka za ślubne, druga, czy prośbę przychylnie zaopiniować.

W pierwszej części ograniczają się dochodzenia tylko do zbadania, czy dziecko odniesie korzyść w razie uznania go za dziecko ślubne. Odpowiednio do tego sąd opiekuńczy udzieli, lub odmówi zezwolenia. Uchwałę należy powziąć oddzielnie i przedłożyć ją sądowi okręgowemu w myśl § 109 n. j. do zatwierdzenia. Potrzeba tego odpada, o ile chodzi o osobę pełnoletnią.

Jeżeli prawomocnie udzielono zezwolenia, to należy przystąpić do dalszych dochodzeń, które mają na celu ustalenie potrzebnych danych, dotyczących osoby i jej stosunków osobistych jak również okoliczności, czy zainteresowani zasługują na łaskę uprawnienia, oraz czy na uprawnienie zgadzają się osoby, których prawa mogą ewentualnie doznać uszczerbku na wypadek uprawnienia.

Jako mające znaczenie dla sprawy należałoby naogół uznać następujące okoliczności, zebrane w niżej przedstawionym zestawieniu. Zestawienie to jest jednakowoż tylko przykładowe, zawsze bowiem należy uwzględnić szczególne okoliczności, danego wypadku, pozwalające na zaniechanie niektórych badań.

Zbadać należy:

1) Co do dziecka: miejsce, dzień i rok urodzenia, z dołączeniem metryki urodzenia (chrztu).

Dzieci powyżej 18 lat należy przesłuchać na okoliczność, czy zgadzają się na prośbę o uprawnienie.

Należy zbadać, czy dziecko ma majątek, ewentualnie jak się prowadzi, a mianowicie co do starszych dzieci przez zapytanie kierownictwa szkoły, co

do jeszcze starszych przez zasięgnięcie informacji powołanych do tego władz (urzędu gminnego gminy pobytu i przynależności, urzędu parafjalnego i politycznej władzy powiatowej, czy policyjnej, a w razie jeżeli osoba, o której uprawnienie chodzi, służyła w wojsku, także władzy wojskowej).

Jeżeli dziecko urodziło się w małżeństwie i wpisano je do metryk jako dziecko ślubne, można je uprawnnić dopiero po prawomocnem zaprzeczeniu ślubnego pochodzenia (Akta odnośnego postępowania sądowego należy dołączyć).

2). Co do ojca:

należy stwierdzić, czy przyznał się do ojcostwa dziecka (kiedy, jak i dołączyć akta opiekuńcze, ewentualnie także procesowe), jak dotychczas opiekował się dzieckiem, dlaczego nie poślubił matki dziecka, czy podane przez niego powody, dla których nie zawarł ślubu z matką dziecka są zgodne z prawdą, czy nie ma innych dzieci nieślubnych, ewentualnie dlaczego nie stara się także o ich uprawnienie, dalej czy jest żonatym (metryka ślubu), lub wdowcem (metryka śmierci żony), ile ma lat (metryka urodzenia ew. chrztu), czy odbył służbę wojskową, czy prowadzi się bez zarzutu i czy zasługuje na łaskę, (informacje urzędu gminnego, urzędu parafjalnego, politycznej władzy powiatowej, władzy policyjnej, ewentualnie władzy służbowej, lub wojskowej, jeżeli jest wojskowym).

Również należy jasno i wyraźnie ustalić, czy chodzi o uznanie dziecka za ślubne ze skutkami prawnymi tylko w § 162 k. c. przewidzianymi, czy także ze skutkami, wynikającymi z § 753 k. c. W ostatnim wypadku nie stanowi przeszkody okoliczność, że ojciec nie ma majątku.

Jeżeli ojciec jest żonaty, należy przesłuchać jego żonę na okoliczność, czy się zgadza na uprawnienie, a na wypadek, jeżeli dziecko ma być jej oddane pod opiekę, należy zbadać prowadzenie się żony, jeżeli zaś już się dzieckiem opiekuje, należy zbadać, jak się z niem obchodzi. Jeżeli ojciec nieślubnego dziecka ma ślubne potomstwo, należy je przesłuchać, a jeżeli dzieci są małoletnie, należy dla nich ustanowić kuratora ad actum, przesłuchać go na okoliczność, czy się zgadza imieniem dzieci na uprawnienie, jego oświadczenie zgody kuratelarnie zbadać i ewentualnie zatwierdzić.

Dla dziecka jeszcze nie urodzonego nie potrzeba mianować kuratora, ani go słuchać.

Jeżeli ojciec nie ma ślubnego potomstwa, a ma natomiast innych dziedziców koniecznych, to trzeba ich przesłuchać na okoliczność, czy zgadzają się na uprawnienie. Rodzeństwo i innych krewnych ojca należy tylko wtedy przesłuchać, jeżeli mogą udzielić wyjaśnień w przedmiocie ważnych okoliczności n. p. traktowania dziecka, korzyści spodziewanej dla niego z uprawnienia i t. p.

W podobnym celu można przesłuchać także inne osoby zamieszkałe w miejscu pobytu ojca, nie należy ich jednak pytać o zgodę na uprawnienie.

Jeżeli małżeństwo zostało rozdzielone, to należy dołączyć odnośne akta, a jeżeli wspólność małżeńska faktycznie tylko ustała, to w miarę możliwości należy z należytą oględnością zbadać przyczynę tego.

3) Co do matki dziecka:

należy zbadać jej wiek i stan (z dołączeniem metryki urodzenia, ew. chrztu, w danym wypadku ślubu), a jeżeli już nie żyje, to należy dołączyć metrykę śmierci.

Jeżeli matka nieślubna żyje, należy ją przesłuchać na treść podania o uprawnienie, a w razie potrzeby na treść podań ojca nieślubnego, w szczególności na okoliczności, dla których małżeństwa ze sobą nie zawarli, ewentualnie czy i jak troszczył się ojciec o nieślubne dziecko, względnie w miarę zachodzących okoliczności, jak się obchodzi on i jego żona z tem dzieckiem.

Zawsze należy zbadać, czy rodzice nieślubni żyją ze sobą w konkubina-cie, czy ten stosunek nie wywołuje zgorszenia, a jeżeli ojciec dziecka jest zo-

naty, ale z żoną sądownie lub faktycznie rozdzielony, czy stosunek, którego następstwem było urodzenie się dziecka niesłubnego, zawiązany został przed, czy po rozdziale wspólności małżeńskiej.

Również należy zbadać istnienie żydowskich małżeństw rytualnych, jako też czy zachodzą przeszkody przeciwko zamianie ich na prawne małżeństwa. Jeżeli przeszkoda polega na tem, że jedno z rodziców zawarło inne małżeństwo, należy zbadać, czy nastąpiło to przy zachowaniu prawnej formy. Takie same badania przedsięwziąć należy, jeżeli osoby, o których uprawnienie chodzi, zawarły już małżeństwo (metryka ślubu).

4) Opiekuna należy zawsze przesłuchać:

jeżeli ojciec niesłubny jest zarazem opiekunem dziecka, to należy dla dziecka ustanowić kuratora ad actum i ten ma imieniem dziecka złożyć oświadczenie. Oświadczenie to winien sąd, jako władza nadopiekuńcza, względnie nadkuratelarna, zbadać i ewentualnie zatwierdzić.

Aby stronom oszczędzić niepotrzebnych kosztów i straty czasu, należy wszelkich informacji o stosunkach osobistych, jako to metryk urodzenia i chrztu, ślubu, śmierci, świadectw moralności i stosunków majątkowych w miarę możliwości żądać z urzędu.

Akta dochodzeń należy przedkładać Ministerstwu Sprawiedliwości zawsze w drodze służbowej za pośrednictwem sądów wyższych instancji.

Sąd powiatowy winien ułożyć sprawozdanie, zawierające przedstawienie stanu rzeczy i wyraźne oświadczenie, czy prośbę popiera, czy nie i z jakich powodów.

Sądy wyższych instancji winny najpierw zbadać akta, czy dochodzenia przeprowadzono dokładnie i wyczerpująco, ewentualnie zarządzić potrzebne uzupełnienia, a następnie oświadczyć się, czy przyłączają się do opinii pierwszej instancji, czy nie i z jakich powodów.

Warszawa, dnia 26 listopada 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1337/I. U/27.

w sprawie

obecnej nazwy Naczelnego Zarządu Sprawiedliwości w Austrii.

Do wszystkich sądów.

Na podstawie austriackiej ustawy z dn. 2 sierpnia 1927 r. (B. Ges. Bl. Nr. 264) zostało w Austrii utworzone Związkowe Ministerstwo Sprawiedliwości (Bundesministerium für Justiz), które przejęło czynności dotychczasowego „Związkowego Urzędu Kanclerskiego Działu Sprawiedliwości”.

Wobec tego należy wszelką korespondencję, którą sądy polskie kierują bezpośrednio do Naczelnego Zarządu Sprawiedliwości w Austrii a w szczególności prośby o pomoc prawną — które w myśl art. 8 Umowy polsko-austriackiej z dnia 19 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 467 z r. 1926) były dotychczas przesyłane do „Związkowego Urzędu Kanclerskiego”, skierowywać odąd do „Związkowego Ministerstwa Sprawiedliwości” (Bundesministerium für Justiz) w Wiedniu.

Warszawa, dnia 2 grudnia 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNIK Nr. 1338/III. P. W./27

w sprawie

przesunięcia daty zamknięcia ksiąg buchalteryjnych w więziennych działach pracy.

Do wszystkich władz więziennictwa.

W związku z przesunięciem początku okresu budżetowego z 1 stycznia na 1 kwietnia każdego roku zmienia się rok bilansowy w więziennych działach pracy, który rozpoczyna się 1 kwietnia a kończy się 31 marca każdego roku, poczynając od dnia 1 kwietnia 1928 roku.

Wobec tego zamknięcie ksiąg buchalteryjnych działów pracy więzień i zestawienie bilansów zamknięcia oraz rachunków strat i zysków winno być dokonane, nie 31 grudnia 1927 roku, lecz w dniu 31 marca 1928 roku za czas od 1 stycznia 1927 roku do 31 marca 1928 roku włącznie.

Przy zamknięciu powyższych ksiąg w dniu 31 marca 1928 roku inwentarz martwy i żywy należy zamortyzować za 5 kwartałów roku w stosunku 25⁰/₀ jego wartości nabycia, przytem inwentarz nabyty w okresie od 1 stycznia 1927 roku do 31 marca 1928 roku winien być zamortyzowany w stosunku do czasu jego używalności po 5⁰/₀ za każdy kwartał roku, nie amortyzując zupełnie inwentarza nabytego w drugiej połowie ostatniego miesiąca roku gospodarczego. Również nie należy amortyzować inwentarza martwego, który w ciągu całego roku gospodarczego nie był zupełnie używany i nie stracił na swojej wartości. W tym wypadku w załącznikach do bilansu winny być poczynione odpowiednie uwagi. Przypomina się, że w myśl okólnika Nr. 824/III. P. W./24. p. 4 (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 23 z 1924 r.), poszczególne jednostki inwentarza nie mogą być amortyzowane poniżej 1 złotej swojej wartości.

Dołączane do bilansów [zamknięcia wykazy inwentarza martwego, poklasyfikowanego według poszczególnych przedsiębiorstw więziennych, w których się znajduje, winny zawierać: a) liczbę porządkową, b) wyszczególnienie inwentarza, c) datę nabycia względnie przejęcia, d) ilość, e) cenę jednostkową, f) wartość na początku roku gospodarczego, względnie sumę nabycia w bieżącym roku gospodarczym, g) ilość i wartość inwentarza rozchodowanego w ciągu roku gospodarczego z powodu zużycia lub innych wypadków, h) % dokonanej amortyzacji, i) sumę potrąconej amortyzacji, j) wartość po potrąceniu amortyzacji w końcu roku gospodarczego.

W wykazach dłużników podać należy datę zadłużenia i za co pozostał winien, oraz zamieścić wyjaśnienie z jakich powodów nie zostały zapłacone długie zaległe ponad 2 tygodnie, jak również jakie środki zastosowano względem dłużników opornych.

Bilanse zamknięcia oraz rachunki strat i zysków ze wszystkimi załącznikami, wyszczególnionymi w okólniku Nr. 1237/III. P. W./26 (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 24 z 1926 r.) mają być przedkładane do Ministerstwa Sprawiedliwości najpóźniej do dnia 1-go maja następnego roku gospodarczego.

Ponieważ niektórzy Naczelnicy (Przełożeni) więzień nadsyłali bilanse działów pracy z opóźnieniem i dużymi niedokładnościami, co powodowało zbyt dużą korespondencję i uniemożliwiało sporządzanie w terminie ogólnego zestawienia bilansowego, przypominam, że bilanse i rachunki strat i zysków winny być zestawiane na podstawie ksiąg buchalteryjnych zgodnie z rzeczywistym stanem majątkowym działów pracy więzień i nadsyłane do Ministerstwa Sprawiedliwości obowiązkowo w podanym wyżej terminie.

Jednocześnie prostuje się omyłkę zaszłą w okólniku Nr. 1237/III. P. W./26 (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 24 z 1926 r.), w którym w p. I ust. d. winno być: „odpis

księgi kasowej za ostatni miesiąc roku" zamiast: „odpis skargi kasowej za ostatni miesiąc roku”.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

OKÓLNİK Nr. 1339/II.GS./27

w sprawie

rocznych zestawień obrotów kasowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 24 listopada 1927 r. L. D. VII.3403/2 zawiadamiam, że w okólniku z dn. 24 stycznia 1925 r. Nr. 986/II.GS/25 wprowadza się zmiany następujące: w p. 21 rozpoczynającym się od słów: „Zamiast sprawozdań miesięcznych” uchyla się część zdania: „i zestawienia rocznego obrotów kasowych (§ 112 Przep. rach. kas.)”, natomiast ustępowi trzeciemu p. 21, rozpoczynającemu się od słów: „Po upływie roku budżetowego i t. d.”, nadaje się następujące brzmienie: „Po upływie roku budżetowego oraz okresu ulgowego sporządza izba skarbowa oprócz zestawienia rocznego obrotów kasowych (§ 112 Przep. rach. kas.) wyciągi roczne”.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

PISMO OKÓLNE Nr. 1159/N.P./27

w sprawie

udzielania przez władze i urzędy wymiaru sprawiedliwości pomocy prawnej Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami naruszającymi interesy Państwa.

Do Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych i okręgowych.

Nawiązując do okólnego pisma Ministerstwa z dnia 28 maja r. b. Nr. 1123/II.A./27 dodatkowo zarządzam:

- aby w sprawach nadesłanych z Komisji Nadzwyczajnej a skierowanych do sądu z aktem oskarżenia pp. Prokuratorzy sądów okręgowych zawiadamiali Przewodniczącego Komisji o terminie wyznaczonej rozprawy głównej;
- aby w tychże sprawach w wypadkach uniewinnienia, zmiany kwalifikacji na łagodniejszą lub wymierzenia zbyt łagodnej kary pp. Prokuratorzy sądu okręgowego względnie apelacyjnego tylko wówczas decydowali się na zaniechanie wnoszenia właściwych środków prawnych (skarg apelacyjnych, kasacyjnych, incydentalnych), gdy po jak najgruntowniejszym rozważeniu okaże się zupełny brak podstaw do pomienionych zażaleń;
- aby w wypadkach zaniechania wniesienia środków prawnych pp. Prokuratorzy składali swej bezpośrednio przełożonej władzy dokładnie wymotywo-

wane uzasadnienia takiego zaniechania, z tem jednak wyrachowaniem i w takim terminie aby wniesienie skargi na skutek zarządzenia zwierzchności było jeszcze możliwe.

Warszawa, dnia 1 grudnia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:
St. Car
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1160/II.G.S./27

w sprawie

zaliczenia miejscowości do klas dodatku na mieszkanie.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Z uwagi na coraz częściej napływające z różnych stron wnioski o zaliczenie niektórych miast do wyższej klasy, zawiadamiam, że Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 2 października 1924 r. L. 2869/D.B./1 wyjaśniło co następuje:

„Ponieważ na ceny komornego z czerwca 1914 r. (komornego przedwojennego) służącego za podstawę do oznaczania wysokości komornego obecnie płaconego na zasadzie ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. Ust. Nr. 39, poz. 406) (por. art. 5 tejże ustawy) oraz za podstawę wymiaru dodatku na mieszkanie (por. załącznik 1 do § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. w sprawie dodatku na mieszkanie Dz. Ust. Nr. 69, poz. 673) mogła z natury rzeczy wpływać tylko liczba mieszkańców według stanu z czerwca 1914 r., przyjęto jako kryterjum zaliczenia miejscowości w Państwie Polskiem do klas dodatku na mieszkanie (załącznik 2 do § 4 pomienionego rozporządzenia Rady Ministrów) liczbę mieszkańców ustaloną przez ostatni do roku 1914 przeprowadzony urzędowy spis ludności”.

Jak widać z powyższego wyjaśnienia Ministerstwo Skarbu nie uważa zwiększenia liczby ludności w stosunku do stanu jej z przed roku 1914 za dostateczny powód do podwyższania dodatku na mieszkanie i wobec tego przedstawianie dowodów o wzroście ludności w celu uzyskania zwiększenia tego dodatku jest zbędne.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

PISMO OKÓLNE Nr. 1161/II.O./27

w sprawie

potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i stosowania następujący okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 7 listopada 1927 r. Nr. D. V. 725/2:

„Ministerstwo Skarbu mając na uwadze usunięcie rozbieżności przy obliczaniu podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wy-

nagrodzeń za najemną pracę — podaje poniżej do wiadomości służbodawców główne zasady ustawowe, obowiązujące w tym względzie.

W szczególności pamiętać należy, że:

1) dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, podlegający opodatkowaniu w drodze potrącenia przez służbodawców przy wypłacie, stanowią — w rozumieniu ustawy — wszelkiego rodzaju i jakkolwiek bądź nazwę noszące wynagrodzenie, łącznie z wszystkimi dodatkami, jakie pracownik uzyskuje od służbodawcy z tytułu swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy. Nie zaliczają się więc do kategorii dochodów z uposażeń służbowych wynagrodzenia, wypłacane za wykonaną pracę osobom, które w stosunku do wypłacającego wynagrodzenia nie pozostają w zależności służbowej. Dochody takie podlegają opodatkowaniu wedle Dz. I ustawy o państw. pod. doch., jako dochody z zajęć zarobkowych;

2) za podstawę do ustalenia stopy procentowej miarodajnej do obliczenia podatku od wynagrodzenia, przypadającego do wypłaty za pewien okres czasu (kwartał, miesiąc lub tydzień, zależnie od umowy czy też zwyczaju), przyjmuje się wysokość tego wynagrodzenia, obliczoną w stosunku rocznym;

3) za podstawę do ustalania stopy procentowej podatku od dodatkowego wynagradzania perjodycznego, którego wypłata następuje w ciągu miesiąca już po dokonaniu wypłaty stałego uposażenia — przyjmuje się obliczoną w stosunku rocznym sumę wypłaconego już wynagrodzenia stałego i tegoż wynagrodzenia dodatkowego;

4) w celu ustalenia stopy procentowej, miarodajnej do obliczenia podatku od jednorazowego wynagrodzenia (remuneracji, zapomogi i t. p.), dolicza się to jednorazowe wynagrodzenie do sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonego w stosunku rocznym;

5) podatek od dochodów z uposażeń służbowych pobiera się drogą potrącenia przez służbodawców przy każdorazowej wypłacie. Zaliczki na pobory służbowe nie uważa się za wypłatę uposażenia.

Przykłady:

ad p. 2)

W dniu 1 lipca 1927 r. wypłaca się pracownikowi miesięczne uposażenie za lipiec w kwocie 600 zł.

Wysokość tego uposażenia, obliczona w stosunku rocznym (600×12) wynosi 7.200 zł.

Stopa procentowa od dochodu 7.200 zł. wg. skali (art. 111) wynosi 3,4⁰/o służbodawca potrąca zatem przy wypłacie wspomnianych 600 zł. podatek w kwocie 20 zł. 40 gr.

ad p. 3)

Temu samemu pracownikowi wypłaca się w dniu 31 lipca 1927 r. dodatkowe perjodyczne wynagrodzenie (np. wynagrodzenie za pełnienie funkcji nadzorczych w instytucji nadzorowanej przez Państwo) w kwocie 200 zł.

Celem obliczania stopy procentowej podatku od tego dodatkowego wynagrodzenia przyjmuje się wypłacone już 1 lipca 600 zł. + wypłacone 31 lipca 200 zł. razem 800 zł. $\times 12 = 9.600$ zł. od której to kwoty wg. skali (art. 111) przypada stopa procentowa 4,1⁰/o.

Służbodawca winien jest potrącić od wynagrodzenia dodatkowego, wypłaconego w dniu 31 lipca podatek w kwocie (4,1⁰/o od 200 zł.) 8,20 zł.

ad p. 4)

Pracownikowi, który w dniu 1 sierpnia 1927 r. pobrał miesięczne wynagrodzenie na sierpień w wysokości 550 zł.

wypłaca się w dniu 15 sierpnia 1927 r. jednorazowo wynagrodzenie (remunerację, zapomogę i t. p.) w wysokości 300 zł.

Celem obliczenia stopy procentowej od wspomnianego wynagrodzenia jednorazowego przyjmuje się wypłacone w dniu 1 sierpnia wynagrodzenie 550 zł., obliczone w stosunku rocznym (550×12) t. j. 6.600 zł., do którego dodaje się jednorazowe wynagrodzenie 300 zł. co stanowi razem 6.900 zł. od której to kwoty stopa procentowa, wg. skali (art. 111) wynosi — 3,4⁰/o.

Zatem podatek od jednorazowego wynagrodzenia 300 zł. wynosić będzie 3,4⁰/o tej kwoty t. j. 10 zł. 20 gr.

ad p. 5)

Pracownik pobiera tytułem wynagrodzenia płacę miesięczną w wysokości 500 zł. a nadto od dokonanych przez niego transakcyj (np. handlowych) prowizję w wysokości 1⁰/o obliczaną i wypłacaną ostatniego dnia każdego kwartału, z tem, że każdego miesiąca może mu być wypłacana na jego żądanie zaliczka na tę prowizję.

Podatek od wynagrodzenia miesięcznego w kwocie 500 zł. oblicza się i potrąca w każdym miesiącu w dniu wypłaty w sposób przedstawiony w przykładzie ad p. 2), o ile zaś chodzi o prowizję, oblicza się i potrąca podatek dopiero w ostatnim dniu kwartału, mimo, że w poszczególnych miesiącach kwartału pracownik pobierał zaliczki na prowizję.

Obliczenie podatku od prowizji.

Wysokość ostatniego perjodycznego wynagrodzenia w stosunku rocznym wynosi (500×12) 6.000 zł.

Wysokość prowizji wypłaconej w ostatnim dniu kwartału wynosi 1.000 zł. czyli w stosunku rocznym (1.000×4) 4.000 „

Razem 10.000 zł.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 10.000 zł. wg. skali (art. 111) wynosi — 4,3⁰/o zatem podatek od omawianej prowizji 1000 zł. wynosić będzie 4,3⁰/o tej kwoty t. j. 43 zł.

Warszawa, dnia 5 grudnia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1162/II. O./27

w sprawie

zaliczenia do wysługi emerytalnej czasu służby, spędzonej przed przerwą (art. 37 ustęp 8 ustawy emerytalnej).

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych, oraz Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie tudzież do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i stosowania następujące pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 24 października 1927 r. Nr. D. I. 16880/5/27:

Ministerstwo Skarbu otrzymuje liczne wnioski o zaliczeniu funkcjonariuszom państwowym do wysługi emerytalnej służby spędzonej przed przerwą

w związku z przywróceniem im praw w myśl art. 64 ustęp 2 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Ze względu na interes Skarbu Państwa, dobro służby, konieczność brania pod uwagę — przy przywróceniu praw — oceny kwalifikacyjnej odnośnego funkcjonariusza oraz ze względu na okólnik Prezydium Rady Ministrów z 4/VI 1926 r. Nr. 8101 (Dz. Urz. Nr. 13/1926) nie należy przedkładać tych spraw Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia względnie wyrażenia zgody zaraz po ponownym wstąpieniu funkcjonariusza do państwowej służby a nawet — jak się często zdarza, — jeszcze przed przyjęciem go do ponownej służby. Sprawa zaliczenia okresu czasu, spędzonego przed przerwą, do wysługi emerytalnej, na zasadzie art. 37 ustawy emerytalnej winna być traktowana zupełnie odrębnie i niezależnie od sprawy przywrócenia praw innych na zasadzie art. 64 ustawy o państwowej służbie cywilnej i winna być rozpatrywana dopiero po wysłużeniu przez danego funkcjonariusza w powtórnej służbie dłuższego okresu czasu, w ciągu którego możnaby dokładnie i wszechstronnie ocenić, czy tenże rzeczywiście zasługuje na dobrodziejstwo ustępu 8 art. 37 ustawy emerytalnej.

Warszawa, dnia 5 grudnia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1163/II.O./27

w sprawie

odprawy z art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 9 listopada 1927 r. Nr. D. III. 2814/1 zawiadamiam, że okólnik z dnia 29 października 1927 r. Nr. 1327/II.O./27 (Dz. Urzęd. Nr. 21/1927 r.) ma zastosowanie również do tych funkcjonariuszów, którzy zostali przed dniem wydania powyższego okólnika (21 lipca 1927 r.) ponownie przyjęci do jakiegokolwiek służby państwowej lub samorządowej.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1927 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1164/II.GS/27

w sprawie

wycofania z obiegu biletów bankowych.

Do wszystkich władz i urzędów sądowych w całym Państwie.

Wszystkie sądy, w których depozycie znajdują się dowody rzeczowe w postaci wycofanych z obiegu biletów bankowych 10 złotych z datą 28 lutego

1919 r. i 15 lipca 1924 r., biletów bankowych 20 złotych z datą 28 lutego 1919 r. i 15 lipca 1924 r., oraz biletów bankowych 50 złotych z datą 28 lutego 1919 r., które nie mogą być narazie wymienione na znaki pozostające w obiegu, obowiązane są sporządzić wykazy tych biletów bankowych w dwu egzemplarzach, zapisując numer sprawy, nazwisko i imię właściciela depozytu. Jeden egzemplarz wykazu winien być przesłany do Skarbcza Emisyjnego Banku Polskiego, który po zakończeniu sprawy dokona wymiany. Drugi egzemplarz wykazu pozostaje w sądzie w celu prowadzenia ewidencji przez wykreślanie pozycji spraw załatwionych. Przy nadsyłaniu względnie wydawaniu bezpośrednio petentom poszczególnych depozytów należy powoływać się na przesłany wykaz z numerem sprawy.

Wykazy powyżej wspomniane winny być sporządzone przez sądy w drugiej połowie czerwca 1929 r. i przesłane do Skarbcza Emisyjnego Banku Polskiego do dnia 30 czerwca 1929 r.

Koszty związane z przesyłaniem depozytów pocztą obciążają właścicieli depozytów i będą potrącone z kwoty, otrzymanej przy wymianie.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

PISMO OKÓLNE Nr. 1165/II.G.S./27

w sprawie

wycofania z obiegu biletów zdawkowych wartości 2 złotych z datą 1 maja 1925 r.

Do wszystkich władz i urzędów sądowych w całym Państwie.

Wszystkie sądy, w których depozycie znajdują się dowody rzeczowe w postaci wycofanych z obiegu biletów zdawkowych 2 złotych z datą 1 maja 1925 r., które nie mogą być narazie wymienione na znaki pozostające w obiegu, obowiązane są sporządzić wykazy tych biletów zdawkowych w dwu egzemplarzach, zapisując numer sprawy, nazwisko i imię właściciela depozytu. Jeden egzemplarz wykazu winien być przesłany do Skarbcza Emisyjnego Banku Polskiego, który po zakończeniu sprawy dokona wymiany. Drugi egzemplarz wykazu pozostaje w sądzie w celu prowadzenia ewidencji przez wykreślanie pozycji spraw załatwionych. Przy nadsyłaniu, względnie wydawaniu bezpośrednio petentom poszczególnych depozytów, należy powoływać się na przesłany wykaz z numerem sprawy.

Wykazy powyżej wspomniane winny być sporządzone przez sądy w drugiej połowie lutego 1930 r. i przesłane do Skarbcza Emisyjnego Banku Polskiego do dnia 28 lutego 1930 r.

Koszty, związane z przesyłaniem depozytów pocztą, obciążają właścicieli depozytów i będą potrącone z kwoty, otrzymanej przy wymianie.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1927 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

K O M U N I K A T

w sprawie opłat stemplowych od podań ponagających.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Skarbu zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości pismem z dnia 4 listopada 1927 r. L. D. V. 9955/6/27 następujące wyjaśnienie udzielone wszystkim władzom naczelnym:

(Art. 152). Jeżeli nie uiszczono opłaty stemplowej od podania, któremu petent jedynie ponagla załatwienie podania, poprzednio wniesionego, to należy tylko w takim razie wdrożyć postępowanie, przewidziane w art. 152 u. o. s. oraz w §§ 168 i 169 r. w. s., a zatem żądać od petenta uiszczenia opłaty stemplowej, jeżeli urząd, do którego wniesiono podanie ponagające, zamierza doręczyć petentowi na skutek ponaglenia pismo urzędowe, któregoby petent nie otrzymał, gdyby ponaglenia nie wniósł. Należy więc żądać dostarczenia opłaty do podania ponagającego, jeżeli np. urząd chce zawiadomić petenta, że celem załatwienia podania pierwotnego wdrożył dochodzenia i że dochodzenia te jeszcze nie są zakończone albo że przedstawił sprawę wyższej instancji, od której jeszcze decyzja nie nadeszła.

Natomiast nie należy żądać uiszczenia opłaty stemplowej od podania ponagającego, jeżeli urząd bądź nie przedsięwzięje żadnej czynności urzędowej, wywołanej jedynie ponagleniem, bądź wykonywa wprawdzie czynności urzędowe, którychby nie było w braku ponaglenia, ale które są czynnościami ściśle wewnętrznymi i o których urząd petenta nie zawiadamia (np. gdy ponagla inny urząd, do którego zwrócił się o udzielenie informacji lub opinii, potrzebnych do załatwienia podania pierwotnego gdy przedkłada podanie ponagające instancji wyższej, w której znajduje się podanie pierwotne, gdy instancja wyższa — do której petent wniósł podanie ponagające, a która jeszcze przed otrzymaniem ponaglenia powzięła decyzję i ją przesłał instancji niższej, aby rychło doręczyła petentowi zawiadomienie o decyzji).

W żadnym razie nie jest dopuszczalne wstrzymywanie załatwienia podania pierwotnego (od którego opłatę stemplową uiszczono) do czasu dostarczenia opłaty do podania ponagającego (L. D. V. 9955/6/27).

K O M U N I K A T

w sprawie fałszywego biletu bankowego 20 złotowego II emisji z datą 1 marca 1926 r.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Bank Polski: Zawiadomienie. W ostatnich dniach zatrzymano fałszyfikat biletu bankowego 20 złotowego II emisji z datą 1 marca 1926 r.

TYP I.

Fałszyfikat ten wykonany jest na papierze zwyczajnym, lekko rypsowanym. Znak wodny, wykonany sposobem mechaniczno - graficznym, przedstawia bardzo słabe plamy ciemniejsze, mające naśladować właściwy wizerunek.

Na fałszyfikacie na znak wodny składają się dwa stopnie przezrocza t. j. przezrocze ogólne i cienie, podczas gdy na bilecie prawdziwym portret tworzą światło-cienie, t. j. plamy ciemniejsze i jaśniejsze od ogólnego przezrocza papieru.

Obraz tak przedniej jak i odwrotnej strony wykonany jest ręcznie, na podkładzie, według wszelkiego prawdopodobieństwa, fotomechanicznym, czem się tłumaczy jego nieczysty i zamazany wygląd. Ręczna robota najwięcej widoczna jest w tekście, na ramkach obydwu stron w kolorze niebieskim.

Kolory farb ciemniejsze, brudne, matowe.

Rysunki po obu stronach biletu wykonane liniami grubszymi, rzadziej ułożonemi, wskutek czego cieniowanie figur oraz stylizowanych roślin i ptaków nie występuje tak czysto i delikatnie jak na bilecie autentycznym.

Rysunki obramowania przerywane, zalane.

Druk w tekście o konturach rozlanych — litery napisów:

„Warszawa D. 1 Marca 1926 r.” „Prezes Banku” „Naczelny Dyrektor” „Skarbnik” i klauzuli karnej mniejsze, cieńsze i nierówne.

Podpisy podobne; oznaczenie serji i cyfry numeru wykonane ręcznie, nieudolnie.

Całość fałszyfikatu pod względem graficznym jest nieudatnie odtworzona. Fałszyfikat jest łatwy do rozpoznania.

Warszawa, dnia 22 listopada 1927 r.

BANK POLSKI

K O M U N I K A T

w sprawie

upoważnień dla Konsulów Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianych w ustępie 3 artykułu 19 ustawy o organizacji Konsulatów i czynnościach Konsulów z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944).

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Pan Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Panem Ministrem Sprawiedliwości udzielił w myśl art. 19 ust. 3 ustawy o organizacji Konsulatów i czynnościach Konsulów niżej wymienionym Konsułom, względnie urzędnikom konsularnym Rzeczypospolitej Polskiej, upoważnień do wykonywania czynności przewidzianych w art. 18 tejże ustawy. W szczególności:

I. do wykonywania czynności przewidzianych w p. 2 i 4 art. 18 wspomnianej ustawy otrzymali upoważnienie:

- 1) Mieczysław Babiński, Konsul I-ej klasy w Kijowie,
- 2) Stanisław Głuski, Kierownik wydziału konsularnego Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro,
- 3) Dr. Zdzisław Kurnikowski, Konsul Generalny w Chicago,
- 4) Roman Łazarski, Kierownik wydziału konsularnego przy Poselstwie R. P. w Konstantynopolu,
- 5) Zygmunt Mostowski, Konsul I-ej klasy w Tyflisie,
- 6) Karol Pindor, Konsul i Wysoki Delegat R. P. na Chiny, Radca Legacyjny w Charchinie,
- 7) Dr. Stefan Rosicki, Konsul II-ej klasy w Buffalo,
- 8) Heljodor Sztark, Konsul I-ej klasy w Leningradzie;

II. do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów oraz do uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych (art. 18 p. 5 powołanej wyżej ustawy) otrzymali upoważnienie:

- 1) Jerzy Adamkiewicz, Konsul Generalny w Lipsku,
- 2) Tadeusz Chęciński, Sekretarz konsularny w Mińsku,
- 3) Konstanty Czyżyk, Sekretarz konsularny w Morawskiej Ostrawie,
- 4) Stanisław Głuski, Kierownik wydziału konsularnego Poselstwa w Rio de Janeiro,
- 5) Mieczysław Grabiński, Wicekonsul w Zagrzebiu,
- 6) Jan Karczewski, Konsul II-ej klasy i Kierownik wydziału konsularnego Poselstwa R. P. w Wiedniu,
- 7) Wincenty Krajewski, Wicekonsul w Kijowie,
- 8) Dr. Zdzisław Kurnikowski, Konsul Generalny w Chicago,
- 9) Jerzy Lechowski, Wicekonsul w Szczecinie,
- 10) Bronisław Langer, Sekretarz konsularny w Buenos Aires,
- 11) Dr. Tadeusz Lubaczewski, Konsul II-ej klasy w Pradze,
- 12) Dr. Roman Łazarski, Kierownik wydziału konsularnego przy Poselstwie R. P. w Konstantynopolu,
- 13) Wacław Łęcki, Wicekonsul w Chicago,
- 14) Adam Mikucki, Wicekonsul w Lille,
- 15) Aleksander Moc, Attaché Konsularny w Essen,
- 16) Zygmunt Mostowski, Konsul I-ej klasy w Tyflisie,
- 17) Dr. Tadeusz Nieduszyński, Konsul w Strasburgu,
- 18) Dr. Bronisław Radowski, Konsul w Berlinie,
- 19) Leon Rembiszewski, Konsul w Bernie,
- 20) Dr. Stefan Rosicki, Konsul w Buffalo,
- 21) Jan Rzewuski, Konsul I-ej klasy w Sofji,
- 22) Bohdan Samborski, Wicekonsul w Paryżu,
- 23) Dr. Roman Staniewicz, Konsul II-ej klasy i Kierownik Konsulatu Generalnego R. P. w Królewcu,
- 24) Michał Świrski, Wicekonsul w Bytomiu,
- 25) Jerzy Tomaszewski, Kierownik wydziału konsularnego przy Poselstwie R. P. w Rzymie,
- 26) Jerzy Warchałowski, Kierownik wydziału konsularnego przy Poselstwie R. P. w Belgradzie,
- 27) Stanisław Zwolski, Wicekonsul w Nowym-Yorku,
- 28) Jeremi Stempowski, Attaché Konsularny w Zurychu,
- 29) Jan Pawlica, Wicekonsul w Pradze,
- 30) Aleksander Ładoś, Konsul Generalny w Monachjum,
- 31) Bartłomiej Rusiecki, Konsul w Monachjum,
- 32) Dr. Karol Poznański, Konsul Generalny w Paryżu;

III. do sporządzania i stwierdzania zgodności przekładów z oryginałami dokumentów lub ich odpisami (art. 18 p. 5 powołanej wyżej ustawy) otrzymali upoważnienie:

- 1) Feliks Chiczewski, Konsul II-ej klasy w Bukareszcie, dla języka rumuńskiego,
- 2) Dr. Władysław Namysłowski, Konsul II-ej klasy w Hamburgu, dla języka niemieckiego,
- 3) Dr. Kazimierz Szwarzenberg-Czerny, Wicekonsul w Hamburgu, dla języka niemieckiego,
- 4) Aleksander Ładoś, Konsul Generalny w Monachjum, dla języka niemieckiego,
- 5) Bartłomiej Rusiecki, Konsul w Monachjum, dla języka niemieckiego,
- 6) Dr. Karol Poznański, Konsul Generalny w Paryżu, dla języka francuskiego, niemieckiego, rosyjskiego i angielskiego.

Z A W I A D O M I E N I A .

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 grudnia 1927 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

Nr. porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów					
		Sędziów				Prokuratorów	Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sądu Najw. wzgl. Ap. Ok.	Sędziów		
1	Sąd Najwyższy.			4		1	
2	" Apel. w Warszawie . . .						
3	" " " Lublinie . . .						
4	" " " Wilnie . . .						
5	" Okręg. w Białej . . .			1 ¹⁾	1 ¹⁾		
6	" " " Białymstoku . . .			1 ²⁾			
7	" " " Kaliszu . . .			1 ³⁾			
8	" " " Łomży . . .					1	
9	" " " Łodzi . . .	1		2 ⁴⁾ , ⁵⁾	1 ²⁾		
10	" " " Mławie . . .	1					
11	" " " Płocku . . .						
12	" " " Siedlcach. . .						
13	" " " Suwałkach. . .				1 ³⁾		
14	" " " Sosnowcu . . .				4 ⁴⁾ , ⁵⁾ , ⁶⁾ , ⁷⁾	1	
15	" " we Włocławku . . .						
16	" " w Warszawie . . .			1 ⁶⁾			Warszawa
17	" " " Kielcach . . .	1				1	
18	" " " Lublinie. . .	1					
19	" " " Piotrkowie. . .			1 ⁷⁾	1 ⁸⁾		
20	" " " Radomiu . . .						
21	" " " Zamościu . . .	1			1 ⁹⁾		
22	" " " Wilnie . . .			2 ⁸⁾ , ⁹⁾	2 ¹⁰⁾ , ¹¹⁾		
23	" " " Grodnie. . .			3 ¹⁰⁾ , ¹¹⁾ , ¹²⁾	1 ¹²⁾	1	
24	" " " Łucku . . .	1		1 ¹³⁾	3 ¹³⁾ , ¹⁴⁾ , ¹⁵⁾	1	
25	" " " Pińsku . . .				1 ¹⁶⁾		
26	" " " Nowogródki . . .			2 ¹⁴⁾ , ¹⁵⁾	1 ¹⁷⁾	1	
27	" " " Równem . . .			4 2 ¹⁶⁾ , ¹⁷⁾	2 ¹⁸⁾ , ¹⁹⁾	2	Wiśniowiec

Sędziowie śledczy: 1) Janów. 2) Bielsk I rew. 3) Sieradz 4) Łęczyca. 5) Łódź. 6) Warszawa. 7) Piotrków. 8) Wilejka. 9) Wołożyn. 10) Kosów na Polesiu. 11) Wołkowysk. 12) Stonim I rew. 13) Łuck. 14) Nowogródek zapas. 15) Stołpce. 16) Włodzimierzec. 17) Międzyrzec.

Sędziowie pokoju: 1) Biała zapas. 2) Łódź. 3) Augustów. 4) Czeladź. 5) Dąbrowa. 6) Dąbrowa. 7) Sosnowiec. 8) Częstochowa. 9) Zamość okr. II. 10) Braśław. 11) Iwieniec. 12) Skidel. 13) Łuck. 14) Łuck. 15) Derewek. 16) Brześć. 17) Horodyszcze. 18) Berezno. 19) Ostróg.

A D W O K A T U R A.**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Stanisław Wierzbicki z Zatoru do Zakopanego,
 Dr. Eljasz Mieses z Żmigrodu do Rzeszowa,
 Dr. Maurycy Neufeld z Sokołowa do Biecha.
 Substytutem Dr. Stanisława Wierzbickiego ustanowiony został Dr. Zygmunt Löw, adwokat w Zatorze, substytutem Dr. Eljasza Miesesa — Dr. Leon Reichman adwokat w Jasle, wreszcie substytutem Dr. Maurycego Neufelda — Dr. Abraham Komito adwokat w Sokołowie.

Skreślono z listy adwokatów:

Dra Leopolda Zawilskiego z siedzibą w Strzyżowie, a jego substytutem ustanowiony został Dr. Teofil Drwał adwokat w Strzyżowie.

Przesiedlił się:

Dr. Joachim Kolber z Głogowa do Limanowej.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Alojzy Eugenjusz Stefan 3 im. Szalaj,
 Dr. Józef Brüstiger,
 Dr. Seweryn Henryk Finsterbusch,
 Dr. Joachim Henryk Hausmann,
 Dr. Wilhelm Kusmer,
 Dr. Oskar Emanuel Margulies,
 Dr. Nestor Przysłowski,
 Dr. Antoni Nowak-Przygodzki z siedzibą we Lwowie,
 Dr. Gabryel Finkelstein z siedzibą w Podwołoczyskach,
 Dr. Artur Nussbaum z siedzibą w Tarnopolu,
 Dr. Juljusz Lauer z siedzibą we Lwowie,
 Dr. Lipa Schumer,
 Dr. Efraim Seiden,
 Dr. Wacław Nieświatowski,
 Dr. Józef Bach z siedzibą we Lwowie,
 Dr. Włodzimierz Teodor Murowycz z siedzibą w Zabłotowie,
 Dr. Roman Kowszewicz z siedzibą w Bohorodczanach,
 Kazimierz Bolesław Bohosiewicz z siedzibą w Kutach.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Ludwik Alter z Chodorowa do Rohatyna,
 Dr. Michał Nicetas Litwinowicz z Gwoźdzca do Stanisławowa,
 Dr. Józef Mann z Monasterzysk do Turki,
 Dr. Wolf Teichman ze Złoczowa do Załoziec,
 Dr. Antoni Müller ze Lwowa do Krakowa,
 Dr. Joachim Pohl z Janowa do Lwowa.

Przesiedlili się:

Dr. Seweryn Daniłowicz z Doliny do Stanisławowa,
 Dr. Wolf Teichman z Oleska do Złoczowa,
 Dr. Ignacy Weinfeld ze Lwowa do Warszawy,
 Dr. Eljasz Hamermann ze Złoczowa do Białej.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Israel Dawid Goldberg adwokat w Horodence.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Mojżesz Aron Pillinger z siedzibą w Turce n/Str.,
 Stanisław Wiktor 2 im. Orski, em. sędzia okr., z siedzibą w Skolem.

Zmarł:

Dr. Jerzy Daniel adwokat w Biechu dnia 8 listopada 1927 r., a jego substytutem ustanowiony został Dr. Jakób Blech adwokat w Gorlicach.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Wiktor Roszczynialski z miejscem zamieszkania w Wejherowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Andrzej Pach z miejscem zamieszkania w Katowicach,
 Dr. Erwin Urbańczyk z miejscem zamieszkania w Siemianowicach.

K O N K U R S Y:

W Krakowie opróżni się w najbliższym czasie stanowisko sędziego apelacyjnego.

Podania o nadanie tego stanowiska można wnosć w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie najdalej do dnia 31 grudnia 1927 r.

W najbliższym czasie opróżni się stanowisko sędziego powiatowego w Limanowej.

Podania o nadanie tego stanowiska lub ewentualnie innego równorzędnego, w wypadku, gdyby zawakowało, w szczególności takiegoż stanowiska w Nisku, można wnosć w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie, najdalej do dnia 31 grudnia 1927 r.

Opróżniło się stanowisko sędziego sądu okręgowego w Wadowicach.

Podania o nadanie tego stanowiska, ewentualnie innego, które może zastępować, w szczególności o nadanie takiego stanowiska w Tarnowie, można wносить w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie najdalej do dnia 20 grudnia 1927 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu wakuje stanowisko dyrektora przy sądzie okręgowym w Toruniu i w Grudziądzu.

Udokumentowane podania o to stanowisko należy wносить w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do końca grudnia b. r.

S P R O S T O W A N I E .

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 2 listopada 1927 r. L. D. III. 2626/2 podaje się do wiadomości, że w punkcie 17 okólnika Nr. 1271/II. G.S./27 z dnia 17 marca 1927 r. Dz. Urz. N. 7 nazwa instytucji, podana jako „Główny Urząd Miar i Wąg” winna brzmieć „Główny Urząd Miar”.

08618
11/0167

